

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત

નરસિંહ મહેતા

નાટકના ઓપેરા.

વાંકાનેર “ આર્યહિતવર્ધક ” નાટક કંપની માટે.

સ્થીને પ્રસિધ્ધ કરનાર

રાવલ ત્રંબકલાલ દેવશંકર

વાંકાનેર આં. હિં. વં. નાં. કંપનીના માલિક.

આવૃત્તિ આઠમી પ્રત પાંચ હજાર.

સને ૧૮૬૭ના ૨૫ મા આઠ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી છે, ને તેના છપાવનારે સર્વ હક પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે. માટે કર્તાની રજા સિવાય કોઈએ છાપવું છપાવવું, વેચવું, વેચાવવું કે ભજવવું ભજવવું નહીં.

શ્રી મહેશ મુદ્રાલય—મુરત.

સંવત ૧૯૬૪

સને ૧૯૦૮

કીંમત રૂા ૦-૨-૦

૬-૧૨-૧

‘આંતક નિગ્રહ ગોળીઓ’.

૨૨-૩

તકન વનરપતીની.

આ ગોળીઓ સ્ત્રી પુરૂષો એ બંનેને એક સરખી ઉપયોગી, અતી પૌષ્ટિક, પ્રરૂપત્વ આપનાર, લોહીની શુદ્ધિ કરનાર, ધાતુ દોષોને મટાડનાર અને નિર્બળ માણસને બળવાન કરનાર ઘણીજ ઉત્તમ દવા. કિમંત ગોળી ૩૨ બત્રીસની ડબી ૧ નો રૂપિયો એક.

વૈદ્ય શાસ્ત્રી મણીશંકર ગોવિંદજી.

આંતક નિગ્રહ ઔષધાલય.

હુડ ઓશીસ.....જામનગર.....કાઠીયાવાડ
ગ્રંથ નંબર ૧.....મુંબઈ.....કાલ્યાદેવી રોડ
ગ્રંથ નંબર ૨.....કલકત્તા.....હેરિસન રોડ
ગ્રંથ નંબર ૩.....પુના.....બુધવાર પેઠ

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

गूजराती कार्यागच्छिन् विभाग

अनुक्रमक २२४३

वर्गक

मुस्तकानु नाम न २१२१८ म २११

न १२३१० कोपेरा

विषय २१२१८

પાત્રોનાં નામ.

સુત્રધાર } —નાટ્યકાર સ્ત્રી પૂરુષ.
નટી

નરસિંહરામ—શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત જુનાગઢનિવાસીનામર

અનંતરાય—નરસિંહરામનો સહોદર વડીલ ભાઈ

સારંગધર—અનંતરાયનો સાજો અને કમળાનો ભાઈ

લહેરચંદ—લોભીલાલનો દિકરો કોઇ સાધુ સેવી વાણિયો

માણુક—નરસિંહ મહેતાની સ્ત્રી

કમળા—નરસિંહ મહેતાની ભોળાઈ અનંતરાયની વહુ

કુંવરબાઈ—નરસિંહરામની દીકરી

શામળશા—નરસિંહરામનો દીકરો

ભદ્રશીલા—લોભીલાલની સ્ત્રી અને લહેરચંદની મા

લોભીલાલ—મહાન લોભી વાણિયો લહેરચંદનો બાપ

બોખલો—શ્રીરંગધરનો ગોર. વડનગર નિવાસી

મદન મેતો—જુડીબાઈનો બાપ શામળશાનો સસરો

માનબાઈ—મદનમેતાની સ્ત્રી જુડીબાઈની મા

જુડીબાઈ—શામળશાની સ્ત્રી મદન મેતાની દીકરી

તાના } જુડીબાઈની સહીયરો અને નરસિંહરામની શિષ્યા શ્રેષ્ઠ

રીરી } —ગાનારી

દિક્ષીત—મદન મેતાનો ગોર વડનગર નિવાસી વિપ્ર

શ્રીકૃષ્ણ—પરમાત્માનો દ્વાપરમાં થયેલો અવતાર

રાધાજી—મહામાયા જગત જનુની શ્રીકૃષ્ણની સ્ત્રી.

માંડળિક—જુનાગઢનો રાજા

પદ્મસેન—વડનમરનો રાજા .

જીવલ—શ્રીરંગધરની દીકરી કુંવરબાઈની નણ્ડ

ધર્મરાજા—મૃત્યુલોકના જીવનો ન્યાય કરનાર ન્યાયાધિશ

વિષ્ણુ—સત્વગુણના અધિકારી ક્ષીરસાગરવાસી પ્રભુ

પાનકુંવર—શ્રીરંગધરની વહુ કુંવરબાઈની સાસુ

રામકુંવર—શ્રીરંગધરની પુત્રવધુ કુંવરબાઈની જોડાણી

શ્રીરંગધર—નરસિંહરામનો વેવાઈ કુંવરબાઈનો સસરો

ભરવાડ, સાધુઓ, નાગરો, ગોપીઓ, શંકર જનૈયા, જાત્રાળુ,
બીમ, સુખાનંદ, વસંતરાય, સન્યાસી, બીમડો, શૈવી, રાજમાતા(વિગેરે

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનના પરમભક્ત નરસિંહ મહેતાના નાટકનો ટૂંક સાર.

અંક પેહેલો.

- પ્ર. ૧ માં નટી અને સુત્રધારની વાતમીતથી વસ્તુ સુચન.
- પ્ર. ૨ માં સારંગધરની ખટપટ હેરચંદની પરોક્ષ રીતે બલાઈ, નરસિંહરામના કુટુમ્બની ધીરજ અને અનંતરાય તરફથી નરસિંહરામના કુટુમ્બને તિરસ્કાર.
- પ્ર. ૩ માં લોભીલાલનો લોભ, બદ્રશીળાની બલાઈ અને હેરચંદ તરફથી નરસિંહરામના કુટુમ્બને મળતો આશ્રય.
- પ્ર. ૪ માં—ભરવાડ સારંગધર અને હેરચંદ વચ્ચે બકિતનું ખંડન મંડન તથા નરસિંહરામના સાત અપવાસથી ગોપનાથ મહાદેવનું પ્રસન્ન થવું.
- પ્ર. ૫ માં—કુંવરબાઈનું સાસરે જવું. બાઈ જ્ઞેનનો પ્યાર. માતાનો વાતસલ્ય ભાવ, હેરચંદની બલાઈ અને સારંગધરની શુરાઈ.
- પ્ર. ૬ માં—કાનગોપીનું રાસ મંડળ અને નરસિંહને વરદાન મળવું.
- પ્ર. ૭ માં—લોભીલાલનો હાસ્ય રસ ભરેલો લોભ.
- પ્ર. ૮ માં—તાનારીરી સાથે જુઠીબાઈની નિર્દોષ રમત તથા મદન મહેતે દિક્ષિત પંડયાને જુઠીબાઈનું વેવિશાળ કરવા મોકલવો.
- પ્ર. ૯ માં—નરસિંહરામની ઉદારતા, સારંગધરની નીચતા, હેરચંદે નિરપક્ષપાત રહી કરેલો ન્યાય નરસિંહરામે ઢેઢને ત્યાં બજન ગાવા હા પાડવી જેથી સારંગધરે નાતબાર કરવા વિચાર કરવો દિક્ષિતે આવી પ્રભૂની માયાથી નાગરના છોકરા-આને નાપાસ કરી નરસિંહરામને ત્યાં જવું.

- પ્ર. ૧૦ માં—સારંગધરે મહારાજ મંડળિક પાસે નરસિંહરામ માટે ફરિયાદ કરવી.
- પ્ર. ૧૧ માં—પ્રભુની ભક્તિમાં ભાન ભુલેલા નરસિંહરામના પૂત્ર સામળશાનું પ્રભુએ વાણીયાના વેશથી સગપણ કરવું અને સારંગધર તથા લોબીલાલની સમક્ષ અંતરીક્ષથી રૂપા મોહોર આપવી.

અંક બીજો.

- પ્ર. ૧ માં નરસિંહરામના દીકરા સાથે સગપણ કર્યું જેથી મદન મેતાએ નારાજ થઈ નરસિંહરામથી લાવી શકાય નહીં તેવી સામગ્રી સાથે જન લાવવા નાગરની શીખવણીથી પત્ર લખી દીક્ષીતને મોકલવો.
- પ્ર. ૨ માં—મદન મેતાનો કાગળ વાંચી નરસિંહરામે પ્રભુની સહાયતાથી તૈયારી કરવી અને માંડળીકની પરીક્ષામાં નિર્લોભી ઠરવું. સામળશાની જન જોડવી.
- પ્ર. ૩ માં—શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને રીસાયલી ગોપીઓને મનાવી જન જોડવા તૈયારી કરવી.
- પ્ર. ૪ માં—નરસિંહરામની જન જોઈ સારંગધરે મસ્કરી કરવી ત્યાં યાદવકુળ સાથે કૃષ્ણ ભગવાને આવવું. કુંવરબાઈ તથા સામળશાનું રીસાવું અને પ્રભુએ મનાવવાં વિગેરે.
- પ્ર. ૫ માં—જન જોઈ મદન મેતાનો પસ્તાવો રાજપદ્મસેનનું આવવું મદન મેતાને ધીરજ દેવી અને સામળશાના વિવાહ થવા વિગેરે.
- પ્ર. ૬ માં—નરસિંહ મેહેતે તાનારીરીને વરદાન દેવું. બુડીબાઈએ સખીઓ સાથે ગરબો ગાવો. સામળશા સાથે વિનોદ વાત કરવી નરસિંહરામે જત્રાળુને હુંડી લખી આપવી અને માણે કપાઈનું મરણ થવું.

- પ્ર. ૭ માં—લોભીલાલે જીવન જોરને મરવા પડેલી માય દાનમાં આપી મરણને શરણુ થવું.
- પ્ર. ૮ માં—નાગર શાંતિએ નરસિંહરામને જમવા નોતરી બાણાપરથી ઉઠાડવો જેથી કૃષ્ણ ભગવાને કોપ કરી નાગર શાંતિમાં ઢેડ બતાવવા.
- પ્ર. ૯ માં—લોભીલાલને પૂન્યના બદલામાં બે ઘડી કામદુગ્ધા સોંપવાં અને લોભીલાલે ધરમ રાજને શીંગડે મારવા કુકમ કરવો જેથી આગળ ધરમરાજ પાછળ કામદુગ્ધા અને તેની પાછળ લોભીલાલે નાસવું.
- પ્ર. ૧૦ માં—ધર્મરાજએ વિજયને શરણે જવું ત્યાં બે ઘડી પૂરી થવી લોભીલાલને પાપથી શીક્ષા કરવા તૈયારી લોભીલાલે ડહાપણથી પાપ મુક્ત થવું.

અંક ત્રીજો.

- પ્ર. ૧ માં—કુંવરબાઈનું સીમંત. સાસુ નણુંદ તથા જેઠાણીની કૃતતા અને કુંવરબાઈની નમ્રતા.
- પ્ર. ૨ માં—નરસિંહરામને વિષયલપટ કરવા સારંગધરે પુલકીને મોકલવી.
- પ્ર. ૩ માં—કૃષ્ણ ભગવાને શામળશાના રૂપથી જનનાળુને હુંડીના રૂપીયા આપવા.
- પ્ર. ૪ માં—પુલકીનો ફરેજ નરસિંહરામનું જીવેદ્રિયપણું અને કુંવરબાઈને મામેરું કરવા તૈયારી.
- પ્ર. ૫ માં—કુંવરબાઈ સાથે તેના પતિ વસંતરાયનો જીલમ અને કુંવરબાઈની ધીરજ.

- પ્ર. ૬ માં—નરસિંહરામની નાગરોએ મશ્કરી કરવી નરસિંહરામે પ્રભુ પાસેથી વરસાદ વાટે પાણી લેવું નરસિંહરામની દ્રઢતા જોઈ શ્રીકૃષ્ણે દામોદર દોશીના રૂપથી કુંવરબાઈને મામેફ કરવું તથા અંતે ભજન ગાઈ આકાશ વાટેથી ચોષ્ટો રહેલો કમખો મંગાવવો વિગેરે.
- પ્ર. ૭ માં—સારંગધર તથા અનંતરાયે નરસિંહરામની નીંદા કરવી સારંગધરને સર્પડંશ થયો નરસિંહરામે આરામ કરવો છતાં સારંગધરે નરસિંહરામના મામાને સાથે લઈ ભજનમાં ભંગ પાડવા જવું.
- પ્ર. ૮ માં—નાગરોએ છુપાવું નરસિંહરામને તેની મામીને રૂપે ભગવાને પાણી પાવું જે જોઈ સારંગધરે નરસિંહરામ ઉપર ફરિયાદ કરવા જવું.
- પ્ર. ૯ માં—સન્યાસી રામભક્ત તથા શૈવીએ મળી નરસિંહરામ સાથે માંડળીકની સલામાં ધર્મ સંબંધી વિવાદ કરવો તેમાં સન્યાસીની ખોટી વાક્યપદ્ધતિ તથા સારંગધરની ખોટી પ્રયાદીથી માંડળિકે નરસિંહરામને કેદ કરવો.
- પ્ર. ૧૦ માં—વિધવા થયેલી જુડીબાઈ તથા કુંવરબાઈ પ્રત્યે સારંગધરે નિર્લજ્જવાત કરવી અને જેથી તીરસ્કાર પામવો બાદ પ્રતીહારે બોલાવા આવવું જેથી જુડીબાઈ તથા કુંવરબાઈએ કારાગારમાં જવું.
- પ્ર. ૧૧ માં—નરસિંહરામને માંડળીક મારવા તૈયાર થયો જેથી પ્રભુએ કેદારો છોડાવવો. દ્વેષરચંદે ખબર આપવા નરસિંહરામે કેદારો ગાવો પ્રભુએ આવી નરસિંહરામને હાર આપવો સહુ સહુની બાવના મુજબ દર્શન દેવાં. સજ્જનને વરદાન આપવાં વિગેરે—શાંતિ શાંતિ.

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનો પરમભક્ત.

નરસિંહ મહેતો.

નાટકનાં ગાયનો.

સુત્રધાર—

(૧)

બારણુ વિભુ સુખ આમાર, ધારણુ ધરણી ધીરથી ભાર,
ખળ દળ ગંજન વિચાર વરદા કારણુ... .. તારણુ
અકળ, અમમ્ય, કરણી રમ્ય નિગમ વંદિત વારવાર
મંગલ કરણુ પ્રધાન સત, સાર સાર... .. તારણુ

નટી—

(૨)

વૃજવાસી અવિનાશી, વિહારી મોરારી (૨)
માસી મારી, દાસી તારી, પુતનાને કુખજન... .. વૃજ
વંદાવનમાં ધનું ચારી, આહિર કિધાં સહચારી,
મૈયારીનાં મહી લુટયાં ગોવરધન તોભ્યો ગીરધારી
સોળ સહસ્રથિ રંગે રમિયા, છતાં ગણ્યા અભચારી..... વૃજ

(૩)

અનંતરાય
સારંગધર
કમળા.

} નકટ નિર્લજ નકટા નરસર્ધયાની નારી નીકળ
તારી વેળા મહી

માણુક—જતાં જતામાં કાં માબાજી મારો છે મેણાંઠેણાં હવે હું થઈ
કુંવરબાઈ— } કરડી આંખો સાને માટે કરો છે, ભુંડાધનો ભાર
આમળશા— } ભાભુ ભરોશો

અ-સા-ક—અભાગીને પેટે પડયાં શું જઈ... .. નહટ.

લહેરચંદ—તમે અભાગી એ છે મુલાગી,

અ-સા-ક—તારી પણ સાથે શુદ્ધિ બુદ્ધિ ગઈ... .. નહટ.

કું—શા—છાતીમાં ધાત્યાં પ્રિતેથી પાળ્યાં આચીંતી આવી મતિ
જાથી થઈ.

અ-સા-ક—ખાતાંને પીતાં એ લાલાં વિત્યાં જાઓ હવે પાણી
હરામ કહી—નહટ.

લોલીલાલ-લહેરચંદ— (૪)

લોલી—માયું કુટીને મર પણ નહીં દઉં જર ઉડાવા (કાઠી એક)

લહેર—ખુબ ખરચો જર આવ્યો અવસર

લોલી—થઈ બાવા.....(અંતેતો)

લહેર—ખરેખર છો પથ્થર

લોલી—બુડી મર, બુડી મર

લહેર—હું ?

લોલી—હા ? હા ? પૈસા મારો પરમેશ્વર ને હું પૈસાનો દાસ
પૈસા આપે દિનને તેનું જય સત્યાનાશ,

લહેર—આવો ધરમ જગ ફેલસે, બાર કેસ માતાજી ઝીલશે.

લોલી—નનાભિમાં વિત મેલશે, પુલકું ભાવીનું ખીલશે.

લહેર—હે ?

(૫)

લહેરથંઠ, સારંગધર, ભરવાડ.

લહેર—ધરણીમાં વ્યાપક જળ સ્થળે શ્રી “ જગતનાથ ” છે

મુજનને કૃણ ખળને સજ્જન તેને હાથ છે,

ભક્તને મુખેં સુખી દુઃખેં દુઃખી દયાળુ થાય છે.

દુષ્ટની કરી કળ સુખી પ્રજા કરવા ધાય છે. ધરણી.

સારંગ—(પુત્ર પાપ એ મનથી માન્યાં. પોતાં થોતાં જાણો)

(મરણ મુજબ ચાલી જગમાં મોજ મળતી માણો)

ભરવાડ—ઠાલા ભુલા ઠાકર હાર બાઝી કાંમરો,

બાઝી કાંમરો એ મુરખા કજઆ કાં કરો...ઠાલા,

દડકાયા થઈ હડીયું કાઢો, ઠામેનાં ઠરો

હાસો દસતો ભાવ હોય તો ક્યાં સેધપરો.....ઠાલા.

લહેર—.....ધરણીમાં

શામળશા—

(૬)

મુજને તજ નહીં જા, પ્યારી એા બહેની

વિર વિર કહેતી બચીઓ લેતી થાતું નમેરી કાં પ્યારી.

ગમી મુજ સંગે જમી ઉજરંગે, હવે પખીડી નથા. પ્યારી.

કુંવરબાઈ

(૭)

પુરણ પામી પ્રીતથી સજ્જગાર, પૂજું પૂજોતમ નિરધાર;

હીર ચીર પટહાટક હીરા, એણું અંમ એાપાવે (માત)

એથી અધીકું અંમ એાપાવે, હરિ કીસ્તન ને જીહાપરે આવે;

કાંચ નામનાં કંકણ રૂડાં હરિ નામનાં હારો (માત)
ચીર ચત્રભુજનામ તણાં સુ, પીઞ્ઞરથી એ કરીઆવર મારો...પૂરણ

(૮)

કૃષ્ણ, શંકર, નરસિંહ.

કૃષ્ણ—હર હર હર આપ દરશ, પામી થયાં શીત નયનો
અતિ જગ ભ્રમ હરણ હાર.....પામી.

આપ ચરણ કમળ આસ, તજે નહી મન મધુપ પાસ;
આસીશ ઇચ્છે છે એવી દાસ.....પામી.

શંકર—મુજ મન માનસરમરાલ, થઇ રહો સદા પ્રભુતપાલ
તો હું માનીશ ક્યોં નીહાલ.....

કૃષ્ણ—.....હર હર હર

નરસિંહ—હરિ હર પ્રભુ દિનદયાળ, ચાહું નહીં ધનદારાદે બાળ
શરણ લ્યોને ત્રોડી જાનળ,

કૃષ્ણ.....હર હર હર.

(૯)

નાચો નાચો આલ્હી મોરી તાતા થઇ તાતા થઈ

ગાઓ ગાઓ સંગીત સુધારી

લયત્રુત્તિ આમકો ગિચારી પે વારી, જેસી રીતિ બહેસી પ્રિતિ

છાંડો ભિતિ રાસ રચો..... નાચ

તનન તનન તાના તોમ તાના તદેરે, વા કેસી સોહે

અભાદિ મોહે ચો નભચારી, શુદ્ધિ ગિસારી

ગૌ ત્રણ ત્યાઓ છાં મન રાઓ, ન્યોં સુધા પાઓ
 રાસ રઓ..... નાઓ
 ગાન તાન છાઈ રહો વૃજમેં સરિતાકો નિર અચલ ભયો,
 મુદ છવાઈ રહો, આજ રંગ રાગ ઉમંગ ભયો,
 દિન યહિ બન્ય હે ત્રિલોકીમેં એસો કહું દિન નહોં એહે પ્યારી.

સારંગમ.

સાસાનીરે સાની ધપ ગરે ગમ ગરેસા પનીસા પનીસા
 સારે ધનીસાધનીસા રેગમ પધ નીધપ
 નીધપ ગરેગરેની સાની સારેગ
 ધની સારેગમ ગરેસાનીની સાધપમય પમગરે મગરેસાની સારેગ
 ધની ધની સાનીધપગ, ધપ ગરેસા, સાગરેસા
 નીનીરેસાનીધ, ધસાનીધપ, પનીધપમ, મધપમગ,
 ગપમ ગરે, રેમ ગરેસા... ..(નીસારેગ)

સાસા રેરે ગગમરે ગમપ ધધની નીપપ નીધપમ ગધપમગ
 સારેગ સાસા રેરે નીનીરેસા નીધપ સાનીધપ
 ગપધ સાનીધપ મગરેસા... ..(નીસારેગ)

લોલીલાલ લહેરથંદ— (૧૦)

લોલી—ઢાટે મારીને મોહું રાતું રખાય કેમ
 (માતું એમ હરિ હેમ)

લહેર—(નરકે જવાનો એ નેમ)

માયામહી લપટાછરે ખતા ખાશો ડાકા ખાંતથી

લોલી—પાઈ દેતાં આવે મને વાછરે. (એક)

લહેર—ખતા ખારો કાકા ખાંતથી

લોલી—ફોગટ જમાં ફાટી જળજ તારી માના માટી

લહેર—(સાડી બુદ્ધી નાઠી બુઢા દશા દેખું છું માઠી)

લોલી—તું બાળ થયો કાંકાળ ચોઢી ચોફાળ રડું મો વાળી (૨)

કાં કપુત નીકળ્યો પૂત ખરે જમ દુત.

લહેર—વાહ ? વાહ ? વાહજી ? વાહ ! વાહ ? વાહજી ! જીજીજી

જુઠીબાઈ—રીરી— (૧૧)

જુઠી—માણો મોહન જોખનીકે જાયે દુર

રીરી—તારાં નયનોનાં બાણુ માઈં બેદે ઉર

જુઠી—મીઠું મનહર મુખકું મયંક છેરે

રીરી—તારી સિંહ કટી સરખી લંક છેરે

જુઠી—આપ રતિ પતિ નાથ સમ આપતારે

રીરી—તારા દાડમ કળી જેવા દાંત શોભતારે

રૂડી રંભ થંભ સરખી જંધ છેરે

જુઠી—.....માણો.

કૃષ્ણ— (૧૨)

વાહ ? મુજ દાસ પૂરણ પાસ

જગત સકળની તજ દીધી આસ વાહ ?

સદા સીતળ કર કેડેં ચકોર સુંદર સુ પાન કરતાં

આતિ નયન ઉરસું નરસિંહ મુજ મુખ ઉપર વારતા

ધરી ધીરજ ઉર માંહ શ્રવણ શુભ મૃગ સ્વર ઉતારતા.

ગણી પરમ મમ નામ ભક્ત અંતર અચળ ધારતા—વાહ ?

શ્રીઓ

(૧૩)

આજ મારે અનુપમ અવસર આવ્યો ^{હાલે} આત આનંદમયરે
 મોતી મણીયે ચોકળ પુર્યા દધિ કુસુમ મયરે
 કરમાં શ્રીફળ કનકતાલુ વિર “ શામળશા ” નરે
 પાટ ઉપરે નયને નિરખી મનકું માનેરે.....આજ મારે.
 તોરણ આસોપાલવ કેરાં દ્વારે લટકેરે,
 સુખ અતિશય સુખથી કહેતાં વાણી અટકેરે.
 મળી માનુની સહુ મંગળ ગાયે મુદ ભર મન હરે
 મુખ નીરખી માણેકબાઈ વારે તન પરે—આજ મારે.

નરસિંહરામ—શામળશા—વિગેરે—(૧૪)

વાલા વેગે આવોરે દયા દિલે લાવોરે, ભીકું મારી ભાંગવાહોજી
 નહીં આવો તો છાનાં ઉંઘાકું બધાં છીદ્ર વાલ.
 આહેરડામાં ઉછર્યાં ગોવળીઆમાં વાસ
 કાંધે કાળી કામળી માગી પીતા છાસ,
 માતા કેદે મુકીયાં, પુરો મારી આશ.
હું રાખું તમથી દાવોરે...ભીકું.
 યે માના યે આપના નકટા નિર્લજ બાળ
 મહી માંખણના ચોરટા કંસ તણા હે કાળ
 સોડ તળે રાધા તણી દુરિજન આપે આળ
 ધિરા વેગે ધાગ્યારે ભીકું.

અંક બીજો.

બુઠીબાઈ—

(૧૫)

સખ્યા વિધિના ફરે નવ લેખ, થાય તેવું જેવી કરમે રેખ સખ્યા
 સુર્યવંશી રાજ્યો “હરિશ્ચંદ્ર” જેનું નામ,
 પુત્ર પત્નિ વેચીયાં (જેણે) પોતે વેચાણે નિયધામ (સત્યકાંઠ)
 બળી બંધાયો વચનથી જેણે કીધા યજ્ઞ અપાર,
 વામનજ્યેં ચાંપીયો (જેને) પોતે રથા તેને દાર (ત્રણે દેવો)

નરસિંહરામ—

(૧૬)

વાલા મારા કાંડુ જાલીને દેમાં મને છેહરે. હો.
 સરવાળો સાર્થે નાથ... ..
 ગ્વામી મારા મેંતો સાંપી છે તને મારી દેહરે. હો સરવાળો.
 “સખિ ભાવથી મેં ભળ્યો, નર થયો નારી રૂપ
 ત્યારે તેં વર આપીયો, પાળ ત્રિભુવન બ્રૂપ. હો સરવાળો.
 મેં નથી માર્યાં માવલા, તારા માને આપ
 મરાયુ પામીયાં મોતથી, નિવાર મારા તાપ. હો સરવાળો.

કુંવરબાઈ તથા શામળશા—(૧૭)

કુંવર—વારી વારી શું શોભે છે વીરો, બીજા પાંચીકાને પોતે હીરો
 પીરસું બોલલીયે ખાંડુંનેખીરો, દેશે બેનને બહુ હીર ચીરો.
 ધરણીધરનો સેવક સદા ધીરો, જેને નિરખીને લાજે અમીરો વારી

શામળશા—શુભ આહક જગવિરનુજ્ઞેન વિનાં નહીં કાય

કુંવર—વંશ વધારક તાતના, દીર્ઘાયુ તવ હોય,

શામળશા—આપ તું આશીશ, સુખડાં પામીશ, દુખડાં વામીશ જ્ઞેન

કુંવર—... .. વારી વારી.

શામળશા—ધન ધન મારી બેનડી, વિણ સ્વારથ તુજ પેર

કુંવર—સ્વારથ સહુ સંસારમાં, નહીં “નરસિંહ” ને ધેર

શામળશા—સાચી સાચી પ્રીત ચોરી તારે ચિત્ત માતું મને ગીત જ્ઞેન

કુંવર—... .. વારી વારી.

માંડળીક—

(૧૮)

વારે વા વારે વા કેવી દહે લાગી હરિમાં

કપુર મળ્યું મરીમાં વાસરી સિંધુમાં

વારે વા.

હરિ હરિના દાસો ને એક રૂપ છે, હસી સિંધુ દાસો મેઘ જરૂર.

દાસો વાયુ શ્રી ખડ તડ હરિ છે

વારે વા.

દયા દિનતા સત્ય વરસી ઉર છે, તડવર સરોવર સંતે:

નીજ દેહી પરમારથે વરી છે

વારે વા.

કૃષ્ણ—

(૧૯)

કૃષ્ણ, રાધા, જનમ્યુવંતી, સત્યભામા.

વણે—હરિ જન્યો જન્યો છોડા છોડા માનીતીને બોલાવોને સ્યામ

જન—હવે નહીં બોલું મારો ધુંધટો ન બોલું મુકો નામ

કૃષ્ણ—જ્ઞાણી મારી ઠાલી બુલી, હઠ કરી હઠે શું ભરાય

નહીં સોહાય, નહીં સોહાય, નહીં સોહાય

વણે.....છોડા લાયને.....જન્યો જન્યો.

નમ્યુ—ઉજળું એટલું દુધ જાણીને હાથ આપ

રાધિકા—લીલુડા તે મગડામેં માન્યા સખિ બુલી ગમ

કૃષ્ણ—કદી મારી બુલ હોય, મારી દેવી જનમયે તોય

ત્રીજે કાને સુણે કોય જરાતો વિચારી જનય.

ત્રણે —(ત્યારે અમે નથી લાયક)

કૃષ્ણ—શાણી જાણી હવે વાણી તમારી મેં મોંપુ સહુને કામ

ત્રણે—આવીન રહીને ચાલો જો સ્વામી તો રીસાવું શું કામ

રાધા—વિગતેથી વહેંચી આપો વ્હાલા મારા અધિકાર

જાણીયેં જરૂર તો તો પૂરે પૂરે રાખ્યો પ્યાર,

કૃષ્ણ—સત્યલાભા તેડી જનય, રાધિકાજી ગીત ગાય

નમ્યુવંતી વાયુ વાય, લક્ષ્મી દીપક સાચ.

શામળાશા, કુંવરબાઈ— (૨૦)

માતા રાણી રાધિકા પિતા જગત પ્રતિપાળ

સાચાં એજ સંબંધીઓ ખીજી આળ પંપાળ

જગતણી અટપટી ખટપટ છોડી નાથજી નામનારે (૨)

હાર હૈયે હોશે ધારીયા છે (૩૬)

સ્વારથી સંગ છોડ્યો નાથથી નેહ જોડ્યો

પાપનાં પુતળાં સંસારી યા છે (૬૭)

જગતણી

પૈસા માટે પાળતાં સહુ સંસારી રનેહ

પ્રાણસંગ સ્વારથ ગયો, કરે દેહની ખેહ

દોષ નજરેથી દેખી પ્રીત પ્રપંચી પેખી

તાપ ત્રિવિધના નિવારિયાં છે

(ત્રેરી)

ઢાલ ધીરજની ધારી લાલું લક્તીનું મારી
માન મદમોહ મનથી મારિયાં છે (વેરી જગતણી.)

સીચો— (૨૧)

અંક ખેડ્યાંરે ખેતરનીરે ખીડજ વાપરીરે
અંક તેનોને ઘડાવ્યોરે માણુકથંલ
વનમાળિરે કરે માંડવોરે.....ટેક
મારે મદનરાયરે જોવારીયાની પરણે ખેટડીરે
પેલા નરસિંહરામ હળખેકુની આવે જન.....વન.

સીચો— (૨૨)

વેગં હાથીડા વેવાઇ લાવેરે, માથે સોના અંખાડી ચડાવેરે
બેસે બેસેરે વાસુદેવનોનંદ પુનમ કરે અંદ
દીવા કરી જોતકે લાઇ લાઇરે અજવાળાંરે
ધુટી લાપશીઈ તે રંધાવોરે માંહી ઘીની તે રેલું ચલવોરે
જમે જમેરે વાસુદેવનો નંદ.....પુનમ.
ડાઠા ઢાળે તે વેવાઈ ઢોલીયા માથે આછાડ તે અણુમોલીયા,
પોટે પોટેરે વાસુદેવનો નંદ.....પુનમ.

સર્વ સાહેલી— (૨૩)

આજે આનંદની રેલ (૨) કાનાને મળશું વૃજની વાટમાં
ખેલી ખાંતેથી ખેલ (૨) ઝીલીશું સરવે જમુનાં ઘાટમાં
મળે માર ઠાર નાર નેહથી ટળે સાવ આમ દાહ દેહથી
હર નહીં ઉચાટમાં.....આજે

સાખી—સરદ પુનમની ચાંદની ખીલી છે ખુબ રંગ
 રૂપેરી પટ પ્રેમથી અવની ઝોઢયું અંગ
 આવી રૂઢી રજની રમાય, માય અંગ અંગ રંગને ઉમંગસું
 કાનથ કપોત ગોલ વ્હાય વાય પ્રિત રીત ધારથું ઉજ્જગથું
 સખી ગાથું ગુણિલું ગાન, લેથું મળી સહુ શુભ તાન
 મુણી ભુલે મુનિવર ભાન કરે દરી અધર તણું પાન

સાખી—સોળ કળા પુરી સથ, ચડ્યો ચંદ્ર આકાશ;
 ગરવ માનુનિ મુખનો ઉતારવાને ખાસ.
 આવી વેળા વિતિ જો જન્ય પાછી ક્યારે મળેરે,
 એમ હરી સંગાથે મળાય જેમ લુણ પાણી ગળેરે,
 સાખી—અનેક સરિતા એકડી મળતી સાગર સાથ.
 પ્રેમ લક્ષણા પાણિને મળિયે હરિ સંગાથ. આજે.

જુઠી—શામળશા— (૨૪)

જુઠી—સાચો રનેહી શામળો મુંદર રાધિકાનો વર
 નહિ તજે હવે હાથ.....સાચો.

શામળશા—રનેહામૃત તણું સરોવર મુખનો સાગર
 જડિયો હવન સાથ.

જુઠી—હેતથી મનાવીને મોહન રાખુ ઉર સાથ.....સાચો.

શામળશા—પ્યાર ધારી હલ ગાન એનાં ગાય વાર વાર

જુઠી—નાથ નામનો ઉચ્ચાર ઉરમાંહિ તારતાર

શામળશા—હૃદય બાર ટાળનાર એજ તારનાર

જુઠી.....સાચો.

સામળશા—મનહર મીઠું મુખડે, વાર લાખે માર

બુઢી—પૂરણ પ્રેમે પરખીયો, સકળ રનેહનો સાર સાચો.

લહેરચંદ— (૨૫)

હવે મને હરી નામથી નેહ લાગ્યો;

બાગ્રી બીડ ભવનો બય બાગ્યોરે

માયા મંદિર મારા મનથી મે મુકીયાને ઈંદ્રિની ઓળખાણ મુકી

હેમ હીરાથી હાર મટેલા જે ચાલ્યો તે ઉપર મુખે યુકીરે...હવે મને

કોના સુત તાત કોના માતા ને બાત સરવે સ્વારથનાં સગપણ રાખે

પ્રાણ ગયા પછી પાસે ન આવે કાઢો કાઢો મુખે બાખેરે વાહ.

(૨૬)

સારંગધર—અનંતરાય—નાગરમંડળ.

સારંગ—અનંત—ડીક જમળે (૨) દેહથી વટલેલ નરસિયા સંગ.

ધીક નાગર શ્રેષ્ઠ સરવથી નેષ્ટ તે બનિયા.

નાગરમંડળ—(હાહા) ભક્ત નરસિંહરામ ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ તેથી કયા;

સારંગ—અનંત—(વાવા) પાણીમાં ડુબી મરો.

નાગરમંડળ—ખર છે ખરેખરો, બને તું હાંથી પરો,

સારંગ—અનંત—.....ડીક જમળે.

લોક કરા થોક નિંદે પોક દઈ રડળે,

નાગરમંડળ—(હાહા) બ્રહ્મ થાળે નષ્ટ તુજ દુળ ખટ પણ પડળે

સારંગ—અનંત—(વાવા) સાધુ છો શીશ તણા,

નાગરમંડળ—મુકીસ નહીં મણા તને પીંકારો ઘણા.

સારંગ—અનંત—.....ડીક જમળે.

અંક ત્રીજો.

કુંવરબાઈ—

(૨૭)

સિમંત સમયે સાઈ, લાવેકા મામેઈ મામેઈ માઈ. (૨)
 જ્ઞાન નથી કે માત નથી, ઉજડ મહિયર ઐક તાત;
 તેતો ભગત જગત રીત, સમજે ન કાંઈ જેથી હાઈ—સિમંત
 સાસુ નણુંદ વાંકાં વેણુ બોલે છે દુષ્ટ દુઃખ દેણુ;
 લોક સરવ ગરવ ભેર બોલે છે બોલશ્યે વિસાઈ.....સી.

કૃષ્ણ—

(૨૮)

જે બાળ જગતની ત્રાડી ફેડી મુજ શરણમાં આવેરે;
 ભવ દુઃખ તેનાં બળે ભાગી, તાપ ત્રિવિધ નવ તાવેરે....જે.
 સંસારીનું સગપણ છોડી, ભકિત મારી ભાવેરે,
 તેનો દાસ થઈ હું દોડુ, જરી શરમ નવ આવેરે.....જે.
 સરિતા સાગરમાં મળી, લહે જેમ વિશ્રામ;
 તેમ ભકત મુજ રૂપમાં, મળી લહે આરામ;
 મારે આધારે રહે, મારા મુણુ જે ગાય,
 મનુષ્ય મનુરી આપતા, હુંથી કેમ રખાએ.....જે.

નરસિંહરામ તથા સાધુઓ— (૨૯)

માઈ તાઈ મુકીદ્યોને, ફરિ ફરિ નાવે ક્યાંઈ,
 આવો રૂઠો મનખો તે ગુમાવો ન ભાઈ.....માઈ.
 ધરી જરી માદી સારી સુતા સદા શેઠા શાષ્ટા,

હુટી ઝૂટી માયા મેળી, કોટીપતી કેલાણા,
 ગણ્યાં નહીં બંધે તેથી, મુતો તોળી બહેચે નાણાં,
 એવા એવા ગયા છે ચાલી ન મળે ઠેકાણાં.....મારું.
 રણે ચડે વેરી સામા ધરાને ધુળવે ધીરા,
 મુછો રે લીંબુ હરતા એવા પળુ વીરારે.
 દેહી અપ્પતરમાં જેની સમાતીન હાકમ હીરા,
 બલા બલા કાળે ખાધા, સુણી સત્ય ગીરારે.....મારું.

કુંવર—વસંતરાય— (૩૦)

કુંવર—નાથ પ્યારા, ખાલો મુણીખારા, થાયે કટકા છાતીના,
 સાને ચીડો છે પ્યારા હું છું તમારી દારા,
 કંઈ ના ઘડી ન્યારા.....નાથ.....નાથ.
 રથ હાંકયો અર્જુનનો, એવા દીન દયાળ,
 સ્યે તમને ભાવે નહીં, પ્રણત તણા પ્રતિપાળ.
 ખાલો મારા કેમ ગમતા નથી, રામ રદય કેમ રમતા નથી;
 સ્વામી સુધા કેમ જમતા નથી, જગવંદને કેમ નમતા નથી,
 ચેતો શાંણા સ્યામ.....નાથ.

વસંત—નીકળ નીકળ વિપમ વચનની કહેનાર તું,
 મલિન કરે છે મારું, સદન નષ્ટ નાર તું,
 ખા. રી. વાણી ના રી છે.

કુંવર— (૩૧)

અરે આઘ્યું રીમન્ત શીદ મારું હાથ માત્ર

(૨)

જીવી કાં જશે જનની જતાં, હાય માતા (૨)
 જીવે ગોળ વિના કંસાર, તેવો માતા વિષુ સંસાર. હાય.
 દીવા વિના ધર તેજ છે તેવું પિતાનું હેત છે
 માતા મરી જાય જીવી, મુવા યરોયર એજ છે. હાય.

તાનારીરી—

(૩૨)

આલી જાએ જાએ એજે એડા નંદકલાલાકા:
 રાધે મરેગી જુદામમં, દગા દીયો કયો પીયા આલી.
 એ એા હીયો કીયો કીયો રહેગો નાંદિ જ્યા આલી.
 લગી હે આગી ખિરહ બલુકે અંગ જવાલા
 યાદે જરતહે છુવટ નારી નિજકર.
 એા ધુંવા હોવે આખ જખ ન્હાવે તીયા.....આલી
 સાની સાસાગમમ ધધ, નીનીધ નીનીધ નીની,
 મધની સાનીધમ સાનીધમગ મગ
 ધન્રે સાગમ ધની સાનીધ મગ મગ સાની સાગગ
 મમ ધમધ નીનીની સાની સાસા મધની ગમધન્રી
 સાની ધમગ ધમગ સાસાનીધ મગમધન્રીની ધમગ.....સાની
 ગમધની ગમધની સાનીધમ સાનીસાનીધધગમ ધનીની નીધમગ
 મગસાની સાસા

કુંવર આઈ—

(૩૩)

આવશે લાવશે શ્રીહરી સીમંતમાં
 હેમ હાર હીર ચીર મોતી ધાગ અંકમાં આવશે.

પૂર્યાં પંચાળી ચીર નવસે નવાણું;
 ખાધું ખાંતેથી ખુબ લાજતું ખાણું.
 એક હરી આશ ખીજું કાંઈએ ન જાણું, આવશે.
 હયાં વિરચી વચ્ચે નવા નિપાળ્યા
 માલી ખાઈને મુખ માતા બુલાવ્યાં.
 જોણે પ્રજાંડ માંદિ કોટી બતાવ્યાં આવશે.

નરસિંહ

(૩૪)

નિશદિન નટવર હૃદય વસેલા... નિશદિન
 ધરે અરજ નિજ દાસનાળી ઉર
 છોલ કરે જટ છેલા. નિશદિન
 નટખટ નામર કરે ફેકડી;
 માંચ મલીન મન મેલા. નિશદિન
 કોલ યાદ કરે કૃપણ કોડીલા;
 બોલ મુણે મુજ ઘેલા, નિશદિન
 બાર મેધ તમ હુકમે હાજર;
 વરસાવો વર વેલા. નિશદિન.

શીખો—

(૩૫)

આજે આનંદનો અવસર આવ્યોરે તેને પુન્યેરે
 બાળક કુંવર વહુને પેટ લાવ્યોરે તેને પુન્યેરે
 સાસુ સસરાને સારાં સંતોષ્યોરે તેને પુન્યેરે
 એવાં પુન્યોનાં ફળ આજે પોષ્યાંરે, તેને પુન્યેરે

કૃષ્ણ

(૩૬)

આવાં કામ અનેક કરીશું,
 કાગળ વાંચીને વિચરીશું,
 લાખ કરોડો રૂપિયા દેશું, હાજર હુકમે હરદમ રહેશું.
 જ્યાં જમ વેચો ત્યાં વેચાશું વાણીતર થઈ વહેલા ધાશું.
 આવાં કામ.

નરસિંહ તાનારીરી (૩૭)

જસોદાના જયા ગણ્યા સુલદાના વિરાટે;
 આવો વેલા વારે મારી દેયા કેરા હીરાટે
 મારે તો છે આશું સાચી, આવોરે હાં વાલા આવોરે
 (હારે હારે લાલશ)
 યાચું છું તમ આગળે, મુજ સેવકના સેઠ
 એક હીરતું કાપડું દીયો આપની એઠ. જસોદાના,
 મામેરું મોટું કરી કર્યો કોરીનાં કાજ,
 એક હીરવણી કાપડે જયા એડી લાજ જસોદાના.

નરસિંહરામ વિગેરે— (૩૮)

મોહન તારી માળારે, આઠે પહોરે મુંડું નહીં
 કાના અંજે કાળારે, ચીતડેથી હું ચુકું નહિ મોહન.
 જેમ પપીયો પીયુ પીયુ રટતો રાખી ટેક
 સર સરિતાનાં જળ થકી પીયે ન દીપું એક.
 તેમ જપું તુંજ નામને જહાલ ધરી વિશેક;
 બીજા બધા ચાળારે તેની કને ટુંકું નહીં.

જેમ લહી શીર બેડડું પનીહારી પથ જાય;
 બોલે ચાલે કર તાળી લે, સુરતાં બેડા માંય
 તેમજ મારી સુરતા લાગી ત્રિકમ કરે પાય;
 વળગે વિષયવાળારે તેને માથે થુકું નહીં.

લહેરચંદ, સારંગધર— (૩૯)

લહેર—શ્રીહરિ જેહનો સ્વામી, કરશે શું તેને કામી,

સારંગ—પાપીને પરતીથે ગામી, ક્યાંથી જાણ્યા બહુ નામી;

લહેર—અઢાર ઢોણી સેના પદ્મર હય ગજરથની જામી

દીટાડીના બચ્ચાં તેમાં ઉગારીયાં નહીં ખામી.

એ જાણી થયો અનુગામી.....શ્રીહરિ..

સારંગ—અંગ ઉજળું મનડું મેલું, હીણા હોય હરામી

વાણી વદતા વેદ તણી પણપર દુપણના દામી

આ પવિત્ર પદવી પામી, ક્યાંથી જાણ્યા બહુ નામી

લહેર—.....શ્રી હરિ.

કુંવરબાઈ }
 જુહીબાઈ }

(૪૦)

જારે જા જારેજા ખરેખર તું હરામી,

કામી સ્યામ મુખ લહીને દુરથા,

કળીયુગ તણો દુત અધમ તું,

નવદ વેણુ તજ સાવ સ્તરમ તું.

હલુ લળીજા, દુર ટળીજા;

જળી બળીજા ધુળ મળીજા..... જનરેજા.

નરસિંહરામ વિગેરે

(૪૧)

વારેધા વિહલા વેલો, ધાન્નરો રાય છં ધેલોરે;
 વહાણે વંચાવશે મેલોવારેધા
 પ્રથુત પાળયો પદ છે તાદં પાળ ત્રિભોવનનાથ,
 મોટાઇ મુકીને મુકમાં મોહન હેતે જાલેલો કાથ.
 હરી શીદ આપ હડશેલો... .. ધાન્નરો.
 તાત તારા તને તેડીને ત્રિકમ ચોરી લાવ્યા ગોકુળ;
 તાતનાં લક્ષણ તુજમાં આવ્યાં ચોર્યાં નારી પટકુળ,
 ખોલાવે કાં ખાટનાં ખેલો ધાન્નરો.
 કોડીનું કિમતી મુતર કાચું, ફૂલડાં ફેરી માળ;
 તેમાં લોલાધને જાત તેં તારી, દેખાડી દીધી ગોવાળ.
 પરાણે તું આપતો પેલો... .. ધાન્નરો.

નરસિંહરામ---

(૪૨)

વારે અડ વહા મારા વૃજના વાસી, મૃત્યુના મુખથી મુકાવારે
 સ્વામાની સોડ છોડી દામોદર આવ દોડી, હું તો કંઈ છું કાવાદાવારે
 પ્યારીને મુક પરી ભક્તની ભાળ કરી મોટાઇ રાખ તારી માવારે..વા.
 અર્જુનનો રથ હાંક્યો રાધાવર રંગ રાખ્યો કૌરવના કુળને કપાવારે
 ભક્ત વત્સલતા તારી વહાલા તે ક્યાંવીસારી જાદવા કાંદે માથું જવારે
 મોરારી મોટો કીધાકાના તે કોલ દીધા. સાહે સંકટ માહે થાવારે
 વિસારી કોલ તારો પાળજે સોગ મારો, જાજે જમુનાજીમાં નાવારે..વા.

નરસિંહરામ--

(૪૩)

વા વારે વાદીલા વિચારી વાત
 મેં વાલા વિતાવી વસમી રાત
 ઠીક પંધાર્યો પ્રભુ તું પ્રભાત
 બુદ્ધા બળદ તો છુટી પુણ્ય અતિ મને દોડાવીયો
 પ્રીતની રાસડીથી તને નાચ્યો, તોય અંધ તોડાવીયો,
 ગોરીયો આબ્યોગમાણે પ્રાત, મરણ મોથી મુકાવીયોતાત...વા.

ૐ સીં દરતુર.

ચામીંગપીલ્સ(ધાતુપૌષ્ટીકગોળીઓ.)

આ ગોળી લાંબા વખતના અનુભવ બાદ એના ગુણ વીધેની પ કઠી ખાત્રી થયેથી બહાર પાડવામાં આવી છે. પાંડુરોગ, નજળો, માથા નો દુખાવો, હાથ પગની કળતર, મગજનું ખાલી પડવું, જઠરાગ્નિનું મંદ પડવું, સ્વપનાવસ્થા નીર્યંભાવ કુછંદ તથા કુટેવથી પ્રાપ્ત થયેલી નબળાઈ તથા નપુરકપણું તેમજ થતો ક્ષય એ દરદોષ પર આ ગોળીઓ ખાસ અમલકારી રીતે અસર કરે છે એથી મંદ પડેલી જઠરાગ્નિ સતે જ થાય છે ખોરાક હજમ થાય છે શરીરમાં દીનપર દીન લોહીનો વધારો થતો જાય છે નબળા પડેલી નસોને તાકાત મળે છે અને મગજ સ્થાય થાય છે એ ગોળીની બનાવટમાં ફોસ્ફરસ દરમીયાન કોકો (લિક્ટેઈટ) એન્ડ પેપેઇન (પેપ્ટાનાઇઝડ પેપઇન) તેમજ બીજી પૌષ્ટીક દવાઓ વાપરવામાં આવી છે ૪૨ ગોળીની સીસીની કી. ૩૦ ૧.

સ્પેશીફીક ફીવર મીક્ષચર.

ત્રીજીઓ, રોજીઓ, એકાંતરીઓ, ચોથીઓ, પીત જવર, ઇર્ષ જવર તેમજ લક્ષણીક તાવ (બીજા દરદના લક્ષણ તરીકે આવતો તાવ) જંગલી ફીવર વીગેરે તમામ જાતના જવર (તાવ) માટે આ હુમારો મીક્ષચર એક રામબાણ ઉપાય છે એ મીક્ષચર (તાવ) હોય યા ન હોય તો પણ ક્ષીધામાં આવે છે, કી. ૩૦ ૦૦૦.

સ્પેશીફીક ફીવર પાઉડર.

આ પાઉડર રોજીઓ, એકાંતરીઓ, ચોથીઓ, પીત જવર, ઇર્ષ જવર તેમજ લક્ષણીક તાવ (બીજા દરદના લક્ષણ તરીકે આવતો તાવ) જંગલી ફીવર વીગેરે તમામ જાતના જવર (તાવ) માટે આ હુમારો પાઉડર એક વીજળી મીસાલે કામ કરે છે એ પાઉડર માટે હુમો હુમારે મોઢે કહેવાં કરતાં સુરત જીલ્લામાંના કોઇ પણ માણસને પુછવાથી ખાતરી થશે ગરીબ લોકોના કાયદાને માટે આ હુમોએ ખાસ પાઉડર કાઢ્યો છે એ પાઉડર (તાવ હોય યા ન હોય તો પણ લેવામાં આવે છે).

વેચનાર ઠાકોર અધર્સની કું. કેમીસ્ટ કલ્ચપીઠ સુરત.

મહેરબાન બાનુઓ અને
અમારી બુની, જગજહેર, જંગી દુકાને
ઝવેરાત તથા ચાંદીના સરવે તરેહના મ.

દાગીના જથાબંધ તૈયાર મળે છે.

તેમજ સંકડો નમુના બતાવી. ઘણીજ સંભાળ. કાળજી

ઊનાવળથી વાવદાસર બનાવી આપવામાં આવેછે.

દરેક દાગીનાની હાલમાં ઘણી નવી નવી પેટનો કાઢવામાં આવ
જંગલીશ બુવેલરી તથા ઉંચા મેકરનાં સોનાનાં ઘડીઆળ ઘણા કીકા
ભાવે વેચવામાં આવે છે.

(૧) સતાણુ ટચ અને ગીની લાંગેલું સોનું. (૨) માલની ખરી
જેરન્ટી. (૩) ચક્રચક્રિત મશીન મશીન પોલીસ. (૪) ઉમદા કારીગરી.
(૫) કીકાયત ભાવ. (૬) હાલની સુધરેલી નવી નવી પેટનો સરવેનું
ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે.

દેવજી માલજી ઝવેરી

૧૯, કાલખાદેવી-મુંબઈ.

રોગી અને નિરોગી બન્નેને લેવા લાયક તદ્દન
વનસ્પતીની.

પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓને માટે એક સરખી ઉપયોગી
આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ.

આ અન્યથા જેવી દવા વીર્યની વૃદ્ધિ કરે છે, ખરું પુરૂ
પત્વ આપે છે, લોહી સુધારી કાંતિમાં વધારો કરે છે, સ્ત્રીઓના
ગર્ભાશય સુધારી ગર્ભનું પોષણ કરે છે, અછૂર્ણનો નાશ કરી જ
કરાગ્નિ પ્રદીપ્ત કરે છે, શરિરમાં અતિશય બળ આપે છે, દંત
સાફ લાવી શરીરને સ્વસ્થ રાખે છે, સ્વપ્નામાં તથા પેસાબમાં
ધાતુનું જવું, પ્રમેહ, પ્રદર, આંખની નબળાઈ, ચકરી, કળતર, નબ
ળાઈ, હિસ્ટીરીયા, માથાનું દરદ તથા પેસાબનું વારંવાર થવું
વગેરે—દરદોના નાશ કરવામાં એ ગોળીઓ હરીફાઈ વગરનો રામ
બાણ ધલાજ સિદ્ધ થયેલ છે.

વૈદ્યશાસ્ત્રી મણિશંકર ગોવિંદજી

આતંકનિગ્રહ ઔષધાલય

કાલખાદેવી રોડ, મુંબઈ

જાહેર ખબર.

સુજળ કિમ્મતથી નાટકના આપેરાની ચોપડીઓ
ને જોઈતી હશે તેને રોકડે પૈસે વાંકાનેર આપ્યું
૧૬ નાટક કંપની પાસેથી મળશે:—

મીરાંબાઈ	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
નરસીંહ મહેતો	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
સંસારી સાવિત્રી	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
રમણ સુંદરી	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
જગતસિંહ	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
શૈલબાળા	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
ધન્દુમતી	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
સતી સુંદરબા	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
ચંદ્રકાન્તા	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
શુરવીર શીવાજી	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
નર્મદા	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
સીતા સ્વયંવર	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
પ્રેમચંદ્રિકા	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
સત્યવાદી હરિશ્ચંદ્ર	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
મહારાણા	પ્રતાપના આપેરા	...	૦-૨-૦
ગોપીચંદ્ર	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦
કુમુદ કિશોરી	નાટકના આપેરા	...	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો કંપનીના મુકામેથી મળશે તેમજ ગુજ-
રાતના તમામ નામીયા શહેરોમાં અમારી કંપનીના દરેક એ-
જન્ટો પાસેથી મળશે. વેલ્યુપેપર અથવા નોટપેપર કામળ રાખ-
વામાં આવશે નહિ. વિનંતિ ગ્રંથ કર્તા.

